

KOMUNIKAT PRASOWY nr 151/24

Luksemburg, 26 września 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-600/22 P | Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament

Trybunał Sprawiedliwości definitywnie oddalił skargę C. Puigdemonta i A. Comína na odmowę uznania przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego ich statusu posłów do tej instytucji w czerwcu 2019 r.

W następstwie przeprowadzenia, 1 października 2017 r., referendum w sprawie samostanowienia Katalonii (Hiszpania) zostało wszczęte postępowanie karne przeciwko Carlesowi Puigdemontowi i Casamajó oraz Antoniowi Comínowi i Oliveresowi (którzy w owym czasie byli odpowiednio przewodniczącym i członkiem autonomicznego rządu Katalonii). Ponieważ wyżej wymienieni zbiegli z Hiszpanii, postępowanie to zostało zawieszono do czasu odnalezienia ich. Wydano przeciwko nim dwa krajowe nakazy aresztowania. Następnie C. Puigdemont i A. Comín zgłosili swoje kandydatury w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w Hiszpanii 26 maja 2019 r., i zostali wybrani.

29 maja 2019 r. przewodniczący Parlamentu Europejskiego wydał instrukcję, zgodnie z którą, po pierwsze, należało odmówić wszystkim kandydatom wybranym w Hiszpanii dostępu do „specjalnej służby recepcyjnej”, udzielającej pomocy nowo wybranym członkom Parlamentu Europejskiego, a po drugie, wstrzymać ich akredytację do czasu urzędowego potwierdzenia ich wyboru.

14 czerwca 2019 r. C. Puigdemont i A. Comín zwrócili się do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego o odnotowanie wyników wyborów ogłoszonych przez hiszpańską centralną komisję wyborczą 13 czerwca 2019 r. Zwrócili się również do przewodniczącego o wycofanie instrukcji z 29 maja 2019 r., tak aby mogli oni w szczególności objąć mandaty i korzystać z praw przysługujących im jako członkom Parlamentu Europejskiego od 2 lipca 2019 r., tj. daty pierwszego posiedzenia plenarnego po wyborach.

17 czerwca 2019 r. hiszpańska centralna komisja wyborcza przekazała Parlamentowi Europejskiemu listę kandydatów wybranych w Hiszpanii. Na liście tej nie było nazwisk C. Puigdemonta i A. Comína, ponieważ po ich wyborze ogłoszonym 13 czerwca 2019 r. nie złożyli oni ślubowania wierności konstytucji hiszpańskiej wymaganego ustawą krajową. Komisja ta uznała zatem ich mandaty za wakujące, a wszystkie uprawnienia związane z ich funkcjami – za zawieszono do czasu złożenia ślubowania.

Pismem z 27 czerwca 2019 r. przewodniczący Parlamentu Europejskiego poinformował C. Puigdemonta i A. Comína, że nie może uznać ich za przyszłych członków Parlamentu, gdyż ich nazwiska nie znajdują się na liście wybranych kandydatów, która została przekazana oficjalnie przez hiszpańskie organy.

Następnego dnia C. Puigdemont i A. Comín wnieśli do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności, skierowaną głównie przeciwko odmowie przyznania im przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego możliwości korzystania ze specjalnej służby recepcyjnej oraz przeciwko odmowie uznania ich statusu posła do Parlamentu Europejskiego¹.

Podczas posiedzenia plenarnego 13 stycznia 2020 r. Parlament Europejski, w następstwie ogłoszenia wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Junqueras Vies², podjął decyzję o odnotowaniu wyboru C. Puigdemonta

i A. Comína do Parlamentu ze skutkiem od 2 lipca 2019 r.

W wyroku z 6 lipca 2022 r. Sąd odrzucił skargę C. Puigdemonta i A. Comína jako niedopuszczalną z tego powodu, że kwestionowane odmowy przewodniczącego Parlamentu Europejskiego nie stanowiły aktów zaskarżalnych³. Carles Puigdemont i A. Comín wystąpili zatem do Trybunału.

W ogłoszonym wyroku **Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez C. Puigdemonta i A. Comína.**

Sąd słusznie orzekł, że przewodniczący Parlamentu Europejskiego nie mógł nie uwzględnić listy wybranych posłów przekazanej mu oficjalnie przez władze hiszpańskie. Przewodniczący Parlamentu **nie ma** bowiem **uprawnień do dokonania – bez naruszenia podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi – kontroli prawidłowości tej listy.** Taka kontrola należy wyłącznie do sądów krajowych, w stosownym przypadku po dokonaniu odesłania prejudycjalnego do Trybunału, lub do Trybunału, kiedy rozpoznaje on skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Przewodniczący Parlamentu zrobił jedynie to, do czego był zobowiązany: odnotował listę wybranych posłów przekazaną mu przez hiszpańskie organy, co stanowiło dla niego zastaną już sytuację, której źródło leżało w decyzjach podjętych na poziomie krajowym⁴. **Pismo z 27 czerwca 2019 r.** nie zmieniło zatem sytuacji prawnej C. Puigdemonta i A. Comína i **nie miało w konsekwencji przymiotu aktu zaskarżalnego.**

Co się tyczy **instrukcji z 29 maja 2019 r.**, Sąd nie popełnił błędu uznając, że **nie skutkowało ona uniemożliwieniem C. Puigdemontowi i A. Comínowi objęcia mandatów w Parlamencie.** Nie mogli oni objąć mandatów, ponieważ ich nazwiska nie figurowały na oficjalnej liście wyników przekazanej przez hiszpańskie organy. Instrukcja z 29 maja 2019 r. **również zatem nie zmieniła sytuacji prawnej** C. Puigdemonta i A. Comína.

Trybunał potwierdził ponadto, że nieskorzystanie przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z przysługującego mu **uprawnienia dyskrecyjnego do podjęcia w trybie pilnym działań** w celu potwierdzenia przywilejów i immunitetu C. Puigdemonta i A. Comína, które należy do odrębnej procedury wniosku o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu, który mogą złożyć sami posłowie, **nie mogło być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności**⁵. Zgodnie z tym, co orzekł Sąd, Trybunał uściślił także, że **argumentacja przedstawiona przeciwko podnoszonej odmowie przekazania** przez przewodniczącego Parlamentu właściwej komisji wniosku **C. Puigdemonta i A. Comína** o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu **była skierowana przeciwko aktowi nieistniejącemu.**

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostajemy w kontakcie!

¹ Sprawa [T-388/19](#), Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament. Tego samego dnia C. Puigdemont i A. Comín złożyli wniosek o zastosowanie

środków tymczasowych w postaci zawieszenia wykonania szeregu decyzji Parlamentu Europejskiego dotyczących nieuznania ich statusu posłów do Parlamentu Europejskiego. Wnieśli również o nakazanie Parlamentowi Europejskiemu podjęcia wszelkich koniecznych środków, w tym potwierdzenia ich przywilejów i immunitetu, celem umożliwienia im objęcia mandatów w Parlamencie od chwili otwarcia pierwszego posiedzenia po wyborach. Postanowieniem z dnia 1 lipca 2019 r. Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament, [T-388/19 R](#) prezes Sądu oddalił wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (zob. [komunikat prasowy nr 85/19](#)).

² Wyrok Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, [C-502/19](#) (zob. [komunikat prasowy nr 161/19](#)). Trybunał orzekł w tym wyroku między innymi, że osobę, której wybór do Parlamentu Europejskiego został oficjalnie ogłoszony, lecz której nie zezwolono na zastosowanie się do określonych wymogów przewidzianych przez prawo krajowe w następstwie takiego ogłoszenia i na udanie się do Parlamentu Europejskiego w celu wzięcia udziału w jego pierwszej sesji, należy uważać za osobę korzystającą z immunitetu na podstawie protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej. W następstwie ogłoszenia tego wyroku, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2019 r., Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament, [C-646/19 P\(R\)](#), wiceprezes Trybunału uchyliła postanowienie prezesa Sądu z dnia 1 lipca 2019 r. oddalające wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (sprawa [T-388/19 R](#)), przekazała sprawę Sądowi do ponownego rozpoznania i orzekła, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (zob. [komunikat prasowy nr 166/19](#)). Postanowieniem z dnia 19 marca 2020 r., Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament, [T-388/19 R-RENV](#), prezes Sądu, w następstwie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, orzekł, że w związku z decyzją Parlamentu z dnia 13 stycznia 2020 r. nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie środków tymczasowych oraz że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

³ Zob. [komunikat prasowy nr 116/22](#).

⁴ Trybunał podkreślił, że w wyroku Junqueras Vies nie zajął stanowiska w przedmiocie konsekwencji, jakie Parlament Europejski powinien wiazać z przekazaniem przez organy krajowe listy wybranych posłów, a zwłaszcza tego, czy instytucja ta była związana, czy też nie, takim przekazaniem. Okoliczność, że po piśmie odmownym z 27 czerwca 2019 r. Parlament przyjął akt z 13 stycznia 2020 r. zezwalający C. Puigdemontowi i A. Comínowi na objęcie ich mandatów bez uprzedniego przeprowadzenia ich weryfikacji, wyciągając w ten sposób wnioski z wyroku Junqueras Vies, jakie jego zdaniem należało mu przypisać, w żaden sposób nie zmienia charakteru prawnego pisma z 27 czerwca 2019 r.

⁵ Mechanizm ochrony przywilejów i immunitetu posłów do Parlamentu Europejskiego przewidziany w art. 7 i 9 regulaminu Parlamentu Europejskiego różni się od przewidzianego w art. 8 tego regulaminu mechanizmu podlegającego indywidualnej inicjatywie przewodniczącego tej instytucji, który sam podejmuje decyzję. Ten ostatni mechanizm nie podlega żadnym wymogom proceduralnym, a na przewodniczącym spoczywa jedynie obowiązek poinformowania następnie o takiej decyzji właściwej komisji Parlamentu i samej tej instytucji.